

ธิดาวัฒน์ ลิ้มชัยสมบุญ 2557: ศักยภาพในการดำเนินการของฟาร์มกุ้งไทยเพื่อ
ยกระดับสู่มาตรฐานระบบรับรองสากล ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (วิทยาศาสตร์
การประมง) สาขาวิทยาศาสตร์การประมง ภาควิชาชีววิทยาประมง อาจารย์ที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์หลัก: รองศาสตราจารย์ชลอ ลิ้มสุวรรณ, Ph.D. 414 หน้า

ข้อมูลผลผลิตกุ้งไทย ในช่วงปีพ.ศ. 2551-2554 ถูกนำมาศึกษาสภาพทางเศรษฐกิจ
โดยทั่วไปของฟาร์ม มาตรฐานฟาร์ม BAP ถูกเลือกมาใช้ตรวจรับรองฟาร์มอาสาจำนวน 166
ฟาร์ม (26 ฟาร์มจากภาคกลาง 32 ฟาร์มจากภาคตะวันออก และ 108 ฟาร์มจากภาคใต้)
มาตรฐาน มกษ. 7401/2552, GlobalG.A.P.[®] และ ShAD ถูกเลือกมาใช้ศึกษาเปรียบเทียบ ผล
แสดงว่าในช่วงปีพ.ศ.2551-2554 ผลผลิตกุ้งไทยมีแนวโน้มที่สูงขึ้น แต่จำนวนฟาร์มกุ้งขนาด
เล็กที่เลี้ยงแบบตามฤดูกาลกลับมีจำนวนที่ลดลงอย่างมีนัยสำคัญ แต่จากผลการตรวจรับรอง
มาตรฐานฟาร์ม BAP ของฟาร์มขนาดเล็กกลับได้ผลการตรวจไม่แตกต่างไปจากฟาร์มขนาด
อื่น ๆ อย่างน่าแปลกใจ ผลการตรวจรวมของฟาร์มทุกขนาดแสดงผลว่า “ผ่าน” 86% “ไม่ผ่าน”
12% และ “นำมาใช้ไม่ได้” 2% โดย 4 อันดับหมวดหมู่ที่มีผลการตรวจที่ไม่ผ่านได้แก่ หมวด
ความปลอดภัยและแรงงานสัมพันธ์หมวดการบริหารน้ำทิ้ง หมวดการเก็บและการกำจัดวัสดุที่
ใช้ในฟาร์ม และ หมวดการบริหารการใช้ยาและสารเคมี โดยมาตรฐานที่ทำการวิจัยทั้งหมดมี
ความต้องการเอกสารระบบงานฟาร์มที่แตกต่างกันคือ มาตรฐาน BAP ต้องการหลักฐานแสดง
การปฏิบัติที่ดี มาตรฐานมกษ.7401/2552 ต้องคู่มือฟาร์มเพิ่มเติม มาตรฐาน GlobalG.A.P.[®]
ต้องการเอกสารวิธีปฏิบัติ แผนปฏิบัติงาน และรายงานการประเมินความเสี่ยง และสำหรับ
ฟาร์มใหม่หรือฟาร์มขยายใหม่ต้องมีรายงานการศึกษาผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เพิ่มเติม และ
มาตรฐาน ShAD ต้องการให้ฟาร์มทั้งหมด มีรายงานการศึกษาผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและ
สังคม และสัดส่วนของรายการตรวจสอบของแต่ละมาตรฐานที่มีระดับความยากในระดับ
“ยากมาก” และระดับ “ไม่มีความสามารถ” รวมกันมีสัดส่วนเป็น 5% 14% 33% และ 44%
สำหรับมาตรฐาน มกษ. 7401/2552, BAP, GlobalG.A.P.[®] and ShAD ตามลำดับ

ลายมือชื่อนิสิต

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก